

Bc. Kateřina Lahodová, Galerie MXM

Diplomová práce

Posudek vedoucí práce

Kateřina Lahodová ve své diplomové práci provedla neuvěřitelně komplexní rekonstrukci významné české soukromé galerie MXM. MXM jako jedna z prvních a od počátku koncepčně vedených galerií hrála v době své existence klíčovou roli. Vznikla v raných devadesátých letech v hektické a emotivně vypjaté atmosféře nedlouho po změně režimu, a byla spojena jak s výraznými osobnostmi kurátorů (v čele s týmem Jana a Jiří Ševčíkovi), tak s výraznými umělci několika generačních vrstev. Vzhledem k tomu, že provoz galerie byl ukončen v roce 2002 a povodeň zničila i část dokumentace, musela autorka vyhledávat materiál pro svoji práci vedle archivu MXM na VVP AVU i na mnoha dalších místech. Významnou a také nezbytnou součástí jejího průzkumu byl i orální průzkum, který nejen pomohl objasnit a upřesnit řadu otázek spjatých s programem a provozem galerie, ale který autorka zpřístupnila v diplomové práci v podobě několika zásadních přepsaných rozhovorů.

Struktura práce má klasický charakter. Do širšího rámce historických i výtvarných souvislostí uvádí první kapitola, a potom už Lahodová sleduje historii existence MXM, její program, kontakty se zahraničím, účast na uměleckých veletrzích a komerční aktivity. Každý z těchto okruhů dále detailně člení, přičemž dle mého názoru neopomíjí žádné důležité téma. Důkladnost zpracování fenoménu MXM nespočívá samozřejmě jen v samotném obrazu její aktivity, ale v tom, že vliv strategie aktivity MXM přinejmenším po určitou dobu můžeme vnímat jako v českém prostředí dominantní. Její aktivita otevírala spolu s několika dalšími soukromými subjekty po více než čtyřiceti letech totality novou etapu uměleckého provozu v českém prostředí. Mezi nimi MXM jistě s nejambicióznějším, razantním a čitelným programem, který měl základ v dobré odborné připravenosti jejich spoluzakladatelů manželů Ševčíkových. Přinesla nejen nový formát vystavování, ale rovněž usilovala o vstup do uměleckého trhu a o kontakt se zahraničím vedený na základě skutečně ambiciózního programu, tedy o ty typy činností, které se musely v devadesátých letech teprve vytvořit. Kateřina Lahodová ve své práci postupuje střízlivě, objektivně, nesnaží se o apoteózu, ale o věcný popis aktivit, rekonstruuje výstavy, využívá množství nejrůznějších zdrojů. Text průběžně propojuje s vzácnými fotografiemi, které zachycují podobu některých výstav, ale z nichž mnohé rovněž zprostředkovávají i atmosféru budování galerie a schůzky v zázemí – prostředí jejího kolektivního „think tanku“. Uvědomuje si pozitivní i problematické stránky fenoménu MXM a vytváří skutečně cenný obraz české výtvarné scény devadesátých let 20. století.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm výborně.